Internationaal onderzoek box 3

Een overzicht van de fiscale behandeling van inkomsten uit vermogen in Denemarken, Duitsland, Italië, Nieuw-Zeeland, Noorwegen, Oostenrijk, de Verenigde Staten, het Verenigd Koninkrijk en Zweden.

Inhoud

1 Inleiding—5

2 Wijze van belasten: forfaitair, vermogenswinst en vermogensaanwas—6
2.1 Forfaitair vaststellen van het vermogensrendement—6
2.2 Vermogenswinstbelasting—6
2.3 Vermogensaanwasbelasting—6

3 Algemeen landenoverzicht—7
3.1 Denemarken—7
3.2 Duitsland—7
3.3 Italië—7
3.4 Nieuw-Zeeland—7
3.5 Noorwegen—8
3.6 Oostenrijk—8
3.7 Verenigd Koninkrijk—8
3.8 Verenigde Staten—9
3.9 Zweden—9

4 Vermogenstitels—10
4.1 Denemarken—10
4.2 Duitsland—12
4.3 Italië—13
4.4 Nieuw-Zeeland—15
4.5 Noorwegen—16
4.6 Oostenrijk—18
4.7 Verenigd Koninkrijk—20
4.8 Verenigde Staten—22
4.9 Zweden—23

5 Kostenaftrek—25
5.1 Denemarken—25
5.2 Duitsland—25
5.3 Italië—25
5.4 Nieuw Zeeland—25
5.5 Noorwegen—25
5.6 Oostenrijk—26
5.7 Verenigd Koninkrijk—26
5.8 Verenigde Staten—26
5.9 Zweden—26

6 Verliesverrekening—27
6.1 Denemarken—27
6.2 Duitsland—27
6.3 Noorwegen—27
6.4 Oostenrijk—27
6.5 Verenigd Koninkrijk—28
6.6 Verenigde Staten—28
6.7 Zweden—28

7 Vrijstelling aan de voet, heffingskorting, heffingvrij vermogen, specifieke vrijstellingen.—29
7.1 Denemarken—29
7.2 Duitsland—29
7.3 Noorwegen—29
7.4 Verenigd Koninkrijk—29
7.5 Verenigde Staten—30

8 Uitvoeringsaspecten—31
8.1 Denemarken—31
8.2 Duitsland—31
8.3 Nieuw-Zeeland—32
8.4 Noorwegen—33
8.5 Verenigd Koninkrijk—33
8.6 Verenigde Staten—34
8.7 Zweden—35

9 Ontwijking—36
9.1 Denemarken—36
9.2 Duitsland—36
9.3 Nieuw-Zeeland—36
9.4 Noorwegen—37
9.5 Oostenrijk—38
9.6 Verenigd Koninkrijk—38
9.7 Verenigde Staten—38
9.8 Zweden—38

10 Opbrengsten en uitvoeringskosten—39
10.1 Duitsland—39
10.2 Oostenrijk—39

1 Inleiding

Dit rapport is het verslag van een internationaal onderzoek naar de belasting van inkomsten uit vermogen en vermogenswinsten. Het onderzoek is uitgevoerd ten behoeve van het onderzoek naar de mogelijkheid van een heffing op het werkelijke, individuele rendement.

Er is een vragenlijst opgesteld voor de belastingdiensten van Denemarken, Duitsland, Italië, Nieuw-Zeeland, Noorwegen, Oostenrijk, het Verenigd Koninkrijk (ook wel:VK), de Verenigde Staten (ook wel:VS) en Zweden. Indien noodzakelijk is er aanvullend telefonisch contact geweest met specialisten van de genoemde belastingdiensten. Daarnaast is gebruik gemaakt van informatie op het internet.

Deze landen zijn niet willekeurig gekozen. In Nieuw-Zeeland en de VS wordt de vermogensaanwas van specifieke vermogenstitels belast. In de VS heeft dit echter geen betrekking op particulieren en in Nieuw-Zeeland geldt het alleen voor specifieke financiële producten en particulieren met groot vermogen. De Scandinavische landen zijn gekozen, omdat zij een vorm van duale inkomstenbelasting kennen en omdat het niveau van naleving van de belastingwetgeving vergelijkbaar is met het Nederlandse. Het Duitse systeem van de bevrijdende bronheffing voor financieel vermogen is een alternatief voor de vooringevulde aangifte. Ook Oostenrijk en Italië passen dergelijke systemen toe. Het Verenigd Koninkrijk kent hoge vrijstellingen, waardoor relatief weinig particulieren onder de heffing vallen.

Het onderzoek is in eigen beheer door medewerkers van het ministerie van Financiën uitgevoerd om de lijnen tussen de vragenstellers in Nederland en de respondenten in het buitenland zo kort mogelijk te houden. De geënquêteerde landen hebben met veel inzet aan het onderzoek meegewerkt.

2 Wijze van belasten: forfaitair, vermogenswinst en vermogensaanwas

2.1 Forfaitair vaststellen van het vermogensrendement

Bij belastingheffing op basis van een forfaitaire vaststelling wordt het belastbaar inkomen uit vermogen bepaald door de waarde van het vermogen te vermenigvuldigen met een wettelijk vastgesteld percentage.

2.2 Vermogenswinstbelasting

Vermogen kan op twee manieren inkomen genereren: door middel van reguliere inkomsten, bijvoorbeeld rente, dividend, royalty's en huuropbrengsten en door middel van waardestijgingen. Bij een vermogenswinstbelasting worden waardemutaties belast wanneer die gerealiseerd worden, dat wil zeggen op het moment dat de vermogensbestanddelen worden vervreemd, bij voorbeeld door verkoop of schenking.

2.3 Vermogensaanwasbelasting

Bij een vermogensaanwasbelasting wordt de aanwas van het vermogen belast. Deze aanwas wordt gevormd door de reguliere inkomsten uit vermogen en de waardemutaties, die in de beschouwde periode zijn opgetreden. Deze waardemutaties hoeven niet te zijn gerealiseerd. Dit betekent dat er (in tegenstelling tot bij een vermogenswinstbelasting) ook geheven wordt over de nog niet-gerealiseerde waardestijging van een vermogensbestanddeel.

3 Algemeen landenoverzicht

3.1 Denemarken

Denemarken kent een separate belasting op dividenden en vermogenswinsten op aandelen. Deze kent twee schijven met een tarief van 27% en 42%. Inkomsten uit overig vermogen (zoals rente op bankrekeningen) worden boven een vrijstelling belast tegen het hoogste tarief van de inkomstenbelasting (42%).

3.2 Duitsland

Duitsland kent een bevrijdende bronheffing (de zogenaamde "Abgeltungsteuer") op inkomsten uit vermogen dat bij financiële instellingen wordt aangehouden. Deze heffing wordt door banken en andere financiële instellingen ingehouden en afgedragen aan de fiscus. De bevrijdende bronheffing is onderdeel van de Duitse inkomstenbelasting. Het tarief van de bevrijdende bronheffing is 25%.[1] In beginsel is de bevrijdende bronheffing een eindheffing. Echter, voor belastingplichtigen voor wie op grond van het totale inkomen het progressieve inkomstenbelastingtarief lager uit komt dan 25%, kan op verzoek dat lagere tarief ook op de inkomsten uit vermogen worden toegepast. De door de bank ingehouden belasting wordt dan als voorbelasting in aftrek gebracht van de verschuldigde (individuele) inkomstenbelasting. Duitsland heft sinds 1 januari 1997 geen aparte vermogensbelasting meer.

3.3 Italië

Reguliere inkomsten uit financieel vermogen en winsten op dit vermogen zijn in Italië onderworpen aan een tarief[2] van 26%. Inkomsten uit effecten die door overheden zijn uitgegeven worden belast tegen een tarief van 12,5%. De belasting op andere inkomsten is progressief en het tarief loopt op tot 43%.[3]

Reguliere inkomsten uit onroerende zaken worden belast volgens een forfaitair systeem. Als er daadwerkelijk verhuurd wordt, wordt het maximum van de werkelijke en de forfaitaire huurwaarde belast. Winsten bij verkoop van onroerende zaken zijn vrijgesteld als het object langer dan vijf jaar in bezit is geweest.

Italië belast inkomsten uit vermogen en vermogenswinsten op basis van het kasstelsel. De belastbare basis is het bedrag aan ontvangen bruto inkomsten. De kosten zijn niet aftrekbaar, behalve in enkele specifieke gevallen.

In de meeste gevallen worden de inkomsten uit vermogen en de vermogenswinsten betaald door een inhoudingsplichtige die een bronheffing (meestal een bevrijdende bronheffing) toepast, waarna er geen verdere fiscale verplichtingen meer zijn. Als er geen inhoudingsplichtige is, moet de belastingplichtige het inkomen opgeven in de aangifte.

3.4 Nieuw-Zeeland

In Nieuw-Zeeland zijn inkomsten uit vermogen onderworpen aan de inkomstenbelasting. Er is geen separate belasting voor inkomsten uit vermogen. De inkomsten uit vermogen worden belast op basis van het kasstelsel (dat wil zeggen

[1] Op het tarief van 25% komt nog het solidariteitstoeslag van 5,5%, (berekend over de verschuldigde belasting) en evt. kerkbelasting, waardoor de uiteindelijke belasting op in totaal maximaal 29% neer kan komen.
[2] Ofwel als bevrijdende bronheffing, ofwel als vervangende belasting
[3] Heffing vindt plaats op basis van de inkomstenbelasting voor personen (PIT)

voor zover de inkomsten daadwerkelijk zijn ontvangen) en zijn belast tegen het marginale belastingtarief van maximaal 33% (2015). Er zijn drie uitzonderingen op deze regel:

1) De inkomsten van specifieke beleggingsfondsen worden bij het fonds zelf belast tegen een lager tarief (max. 28%). Een uitdeling uit het fonds is niet belast.
2) Het belastbaar inkomen uit buitenlandse aandelen wordt berekend volgens de zogenoemde Fair-Dividend-Rate-methode, een forfaitair rendement van 5% van de marktwaarde van de buitenlandse aandelen. Overigens kunnen burgers tot een vermogen van buitenlandse aandelen van NZD 50.000 (ca. EUR 30.000) ook opteren voor belasting van werkelijke dividenden (Nieuw-Zeeland kent geen belasting van vermogenswinst op aandelen).
3) Inkomen uit 'Financial arrangements' wordt op aanwasbasis belast. Het verwachte inkomen uit het financiële arrangement wordt berekend op een economische basis inclusief vermogensaanwas en over de looptijd van het arrangement verdeeld. Aan het eind van de looptijd wordt een nacalculatie uitgevoerd. Deze regeling is voor particulieren minder van belang. Volgens het IBFD wordt onder 'Financial arrangements' begrepen: 'any debt or debt instrument, or any arrangement by which a person obtains money in consideration of a promise to provide money at some future time.' Onder de definitie vallen niet alleen schulden, maar ook bijvoorbeeld. huurkoopregelingen en termijncontracten

Nieuw-Zeeland kent geen algemene belasting op vermogenswinsten, maar sommige vermogenswinsten (met name vermogenswinsten op financial arrangements) worden belast als onderdeel van de inkomstenbelasting.

3.5 Noorwegen

Noorwegen kent in de inkomstenbelasting voor particulieren twee categorieën, namelijk het 'normale inkomen' en het 'persoonlijke inkomen'. Tot het normale inkomen worden gerekend de nettobedragen van het inkomen uit arbeid en pensioen en inkomen uit vermogen waaronder rente, dividend en vermogenswinsten. Het persoonlijke inkomen omvat meerdere posten en betreft het bruto-arbeidsinkomen, inkomen uit ondernemingsactiviteiten en uit pensioen. Het tarief voor het normale inkomen is 25% (2016). De totale inkomstenbelasting is de som van het belastingbedrag op het normale en het persoonlijke inkomen. Inkomsten uit vermogen en vermogenswinsten maken deel uit van het 'normale inkomen'. Noorwegen kent ook een vermogensbelasting met een tarief van 0,85%.

3.6 Oostenrijk

Inkomsten uit particulier financieel vermogen zijn in Oostenrijk onderworpen aan een bevrijdende bronheffing van 25% (rente) of 27,5% (dividend en vermogenswinst).

Inkomsten uit andere vermogenscategorieën, zoals inkomsten uit verhuur van onroerende zaken en inkomsten uit incidentele verhuur van roerende zaken, zijn onderworpen aan de inkomstenbelasting en worden belast tegen het progressieve inkomstenbelastingtarief. Het progressieve tarief van de inkomstenbelasting loopt op van 25% tot 55%.

3.7 Verenigd Koninkrijk

In het Verenigd Koninkrijk worden inkomsten uit vermogen, zoals dividenden, spaarrente en huurinkomsten belast met inkomstenbelasting. Daarnaast kent het VK

een aparte belasting voor vermogenswinsten, namelijk de Capital Gains Tax (hierna: CGT).

CGT wordt geheven over de winst die gemaakt wordt bij verkoop van een vermogensbestanddeel. De CGT kent ook vrijstellingen voor particulieren.

3.8 Verenigde Staten

Inkomsten uit vermogen en vermogenswinst zijn onderworpen aan de inkomstenbelasting.[4] Inkomsten uit diverse bronnen, zowel uit arbeid als uit vermogen, worden daartoe samengevoegd. Op het totaal van de inkomsten wordt een aftrek van werkelijke kosten of een standaard aftrekpost toegepast. Het resulterende bedrag wordt onderworpen aan het progressieve schijventarief van de inkomstenbelasting. De VS kennen ook diverse heffingskortingen.

De VS belasten langetermijnvermogenswinsten en kwalificerende dividenden ('kapitaalinkomen') tegen een lager tarief dan de normale inkomsten. De tarieven voor kapitaalinkomen hangen samen met de schijven voor het normaal inkomen ('ordinary income'), maar zijn lager. Het 'normale' toptarief is 39,6% en het bijbehorende tarief voor langetermijnvermogenswinsten is 20%. Deze vermogenswinsten worden bij realisatie belast.

3.9 Zweden

Zweden kent een aparte belasting op inkomsten uit vermogen. Dit omvat zowel inkomsten uit vermogen als winst op dat vermogen.[5] Deze inkomsten uit vermogen worden belast in het jaar waarin het inkomen of de winst beschikbaar komt. Het inkomen uit vermogen wordt belast tegen een vast tarief van 30%. Zweden heeft de vermogensbelasting in 2007 afgeschaft.

[4] Er zijn drie niveaus van heffing: federaal (Federal Income Tax, lokaal (counties) en staatsniveau (State Income Tax).

[5] Tax on capital income includes interest and dividends as profits from the sale of shares, houses and tenant-ownership rights (Tax Statistical Yearbook of Sweden 2015).

4 Vermogenstitels

4.1 Denemarken

Kapitaalinkomstenbelasting
Inkomsten uit vermogen en vermogenswinsten kwalificeren als kapitaalinkomen en worden belast met kapitaalinkomstenbelasting. Het kapitaalinkomen maakt onderdeel uit van het belastbaar inkomen (persoonlijk inkomen vermeerderd of verminderd met kapitaalinkomen en verminderd met aftrekposten), maar wordt belast tegen een lager tarief omdat de sociale premies niet van toepassing zijn op kapitaalinkomen.

De kapitaalinkomstenbelasting in Denemarken kent twee schijven: een tarief van ongeveer 37% (2016) voor particulieren met een belastbaar inkomen tot DKK 467.300 (ca. EUR 63.000) en een maximumtarief van 42% (2016) voor particulieren met een belastbaar inkomen van meer dan dat bedrag.

Het inkomen uit vermogen en de vermogenswinsten op andere vermogensbestanddelen dan aandelen zijn bij particulieren vrijgesteld tot een bedrag van DKK 41.900 (ca. EUR 5.600) (alleenstaande).[6] Voor zover het inkomen uit vermogen en de vermogenswinsten hier bovenuit komen, worden zij belast tegen het toptarief van 42%.

Aandelenbelasting
Naast de belasting op het kapitaalinkomen kent Denemarken een aparte belasting op inkomsten en winsten op aandelen. Inkomsten en winsten op aandelen zijn tot een bedrag van DKK 50.600 (ca. EUR 6.800) voor alleenstaanden en DKK 101.200 (ca. EUR 13.600) voor gehuwden belast tegen een vlak tarief van 27% (2016). Inkomsten en winsten op aandelen boven deze grenzen zijn belast tegen een vlak tarief 42% (2016).

Denemarken kent een bronheffing op dividenden die wordt ingehouden door degene die het dividend uitkeert. Deze bronheffing is niet bevrijdend en wordt dus verrekend met de inkomstenbelasting. Het algemene tarief is 27%, waarop enkele uitzonderingen gelden in buitenlandse situaties.

Moment en maatstaf van heffing
Vermogenswinsten zijn belast op het moment van realisatie. Vermogenswinsten en verliezen uit vermogensbestanddelen worden vastgesteld op het verschil tussen de verkoopprijs en de verkrijgingsprijs. In het algemeen is de verkrijgingsprijs de overnameprijs op het moment van de verwerving.

In Denemarken zijn de volgende vermogenstitels belast:

Bank- en spaartegoeden
Rente-inkomsten uit bankrekeningen, spaarrekeningen en aanverwanten worden belast als kapitaalinkomsten.

[6] DKK 83.900 (ca. EUR 112.480) (gehuwden).

Aandelen, obligaties en derivaten

- Rente-inkomsten en de vermogenswinsten op obligaties worden belast als kapitaalinkomsten.
- Dividenden en vermogenswinsten op aandelen vallen onder de aandelenbelasting. Er gelden speciale regels voor werknemersaandelen en aandelen als durfkapitaal e.d.
- Winsten op derivaten worden in het algemeen belast als kapitaalinkomsten.

Winsten en verliezen uit de vervreemding van aandelen en beleggingscertificaten worden normaliter berekend door gebruik te maken van de gemiddelde verkrijgingsprijs van het totale pakket aandelen in een fonds. Soms maakt men gebruik van de aandeel-per-aandeel methode. In dat geval wordt het FIFO-principe gebruikt en wordt aangesloten bij de werkelijke verkrijgingsprijs en het daadwerkelijke moment van de verkrijging per aandeel.

Onroerende zaken (niet zijnde de eigen woning)

Reguliere inkomsten en vermogenswinsten op onroerende zaken worden als kapitaalinkomen belast.[7]

Daarnaast kent Denemarken een nationale onroerendezaakbelasting en een gemeentelijke belasting op (de waarde van) onroerende zaken, waarvan het tarief per gemeente verschilt.
De onroerendezaakbelasting wordt geheven over de waarde van in Denemarken gelegen onroerende zaken en op in het buitenland gelegen onroerende zaken in bezit van Deense ingezetenen.
Het jaarlijkse tarief is 1% over de waarde tot DKK 3.040.000 (ca. EUR 400.000) en 3% (2015) over de waarde daarboven. Het belastbaar bedrag is het laagste van de waarde op 1 oktober 2011 minus 2,5%, de waarde op 1 januari 2002 of de waarde op 1 januari 2001 minus 5%. Als de onroerende zaak wordt verhuurd is de onroerendezaakbelasting niet van toepassing. Buitenlandse onroerendezaakbelasting die is betaald over de onroerende zaken gelegen in het buitenland kan worden afgetrokken.

Overige vermogenstitels

- Inkomsten uit of winsten op overige financiële activa worden belast als kapitaalinkomen of inkomsten uit aandelen afhankelijk van de kwalificatie van het vermogensbestanddeel. Een aantal financiële producten wordt belast op basis van het 'mark-to-marketprincipe'[8], dit in tegenstelling tot de eerder genoemde algemene regel.
- Inkomsten uit en vermogenswinst op roerende zaken (niet voor eigen gebruik): inkomsten, zoals huurinkomsten, zijn onderworpen aan inkomstenbelasting.
- Royalty's zijn belast met inkomstenbelasting.
- Vermogenswinsten op schulden zijn belast met kapitaalinkomstenbelasting. Vermogenswinsten en verliezen uit schulden worden vastgesteld op het verschil tussen de waarde op het moment dat de schuld werd aangegaan en de waarde van de schuld op het moment van verrekening.

[7] Daarnaast wordt eigendom van grond belast met een eigendomsbelasting.
[8] Mark-to-market waardering: het vermogensbestanddeel wordt gewaardeerd tegen de marktwaarde. Het verschil met de feitelijke verkoopprijs wordt meegenomen als winst of verlies.

Eindafrekening
Particulieren die Denemarken verlaten krijgen te maken met een eindheffing. De eindafrekening geldt voor de vermogenswinst op aandelen, opties, obligaties, bepaalde pensioenregelingen, bepaalde vastgoedbeleggingen e.d. Per vermogensbestanddeel gelden specifieke regels en belastingvrije voeten omtrent de eindafrekening. De eindafrekening voor particulieren met uitsluitend aandelen en obligaties geldt uitsluitend als de particulier - gedurende een periode van tien jaren voorafgaand aan het moment waarop de belastingplicht in Denemarken eindigt - ten minste zeven jaar volledig onderworpen was aan de Deense belastingheffing. Deze regels gelden voor zowel Deense als buitenlandse aandelen.

4.2 Duitsland

Alle inkomsten uit financieel vermogen[9] (zoals rente, dividend, etc.) zijn in Duitsland belast met een bevrijdende bronheffing met een tarief van 25%.

Inkomsten uit verhuur van onroerende en roerende zaken worden belast met de progressieve inkomstenbelasting. Vermogenswinsten uit financieel vermogen worden belast op het moment van vervreemding en worden ook belast met de bevrijdende bronheffing. In Duitsland vindt de heffing van de diverse vermogenstitels als volgt plaats.

Bank- en spaartegoeden
Rente-inkomsten zijn belast met de bevrijdende bronheffing.

Aandelen, obligaties en derivaten
Dividend, beleggingen via een bank of kredietinstelling, inkomsten uit aandelenfondsen en inkomsten uit derivaten zijn deze belast met een bevrijdende bronheffing.

Op basis van een wettelijke fictie zijn koerswinsten van aandelen in fondsen waar tijdens de bezitsperiode aan de belegger geen uitkeringen plaatsvinden (in Nederland bekend als "groeifondsen") eveneens aan de bevrijdende bronheffing onderworpen. Vervreemdingswinsten die worden behaald op de vervreemding van fondsaandelen waar tijdens de bezitsperiode aan de belegger geen uitkeringen hebben plaatsgevonden worden als volgt berekend: de tijdens de bezitsperiode aan de belegger toegerekende en aan de bevrijdende bronheffing onderworpen fictieve inkomsten worden op de vervreemdingsprijs in mindering gebracht.

In het algemeen wordt de vervreemdingswinst berekend door de vervreemdingsprijs met de verwervingskosten en de vervreemdingskosten te verminderen. Over de vervreemdingswinst is belasting verschuldigd. In het geval uit een portefeuille van meerdere aandelen alleen een deel wordt verkocht, vindt het FIFO-principe toepassing. Banken moeten de vervreemdingswinst zelf berekenen om de bevrijdende bronheffing te kunnen inhouden. Hiervoor hebben zij gegevens nodig van de verwerving. Bij overdracht van aandelen naar een andere bank is een bank daarom verplicht om de gegevens over de verwerving aan de nieuwe bank te verstrekken. Indien een verwervingsprijs helemaal ontbreekt, wordt op het moment van vervreemding uitgegaan van een zogenoemde vervangende grondslag ("*Ersatzbemessungsgrundlage*"). Deze is wettelijk bepaald op 30% van de

[9] In Duitsland en Oostenrijk wordt dit aangeduid als "Kapitalvermögen".

vervreemdingsprijs. In deze gevallen wordt dus 70% van de vervreemdingsprijs in de belastingheffing betrokken.

Onroerende zaken
Inkomsten uit verhuur van onroerende zaken worden belast met inkomstenbelasting tegen het individuele progressieve IB-tarief. De huurinkomsten worden verminderd met de kosten die met de verhuur en het verhuurde onroerende zaak gepaard gaan.

Vervreemdingswinsten op onroerende zaken worden alleen in de belastingheffing betrokken, indien verwerving en vervreemding binnen een tijdvak van tien jaar plaatsvinden. Na de tienjaarstermijn blijft een vervreemdingswinst onbelast.

Overige vermogenstitels
Inkomsten uit verhuur van roerende zaken die niet voor eigen gebruik bestemd zijn[10], zijn in beginsel aan de IB onderworpen tegen het individuele progressieve tarief. Roerende zaken die dagelijks worden gebruikt zijn uitgesloten van de belastingplicht. De met de verhuur gemoeide kosten (*Werbungskosten*) mogen in aftrek worden gebracht. Als de inkomsten uit verhuur van roerende zaken na aftrek van kosten onder een drempelbedrag van EUR 256 blijven, dan zijn deze niet aan belastingheffing onderworpen. Overschrijden de inkomsten dat bedrag dan is het hele bedrag belast.

Winsten uit de vervreemding van roerende zaken worden alleen in de belastingheffing betrokken, indien de bezitsperiode minder dan een jaar bedraagt, tenzij met deze zaken in minimaal een kalenderjaar inkomsten uit verhuur werden behaald. In dat geval geldt een termijn van tien jaar, net zoals voor onroerende zaken.

Voor vervreemdingswinsten op roerende zaken geldt een drempelbedrag van EUR 600.[11]

Vermogenswinsten worden in beginsel op het moment van vervreemding belast. Duitsland kent daarnaast een aantal fictieve vervreemdingen, zoals:

- Terugbetaling van geëmitteerde leningen;
- Terugbetaling van bepaalde beleggingen;
- Cessie van een vordering;
- Overdracht van een beleggingsdepot, voor zover de belegger niet kan aantonen dat de overdracht gratis is gedaan, en
- Overdracht van een onroerende zaak uit het privé vermogen van een vennoot naar het bedrijfsvermogen van een persoonsvennootschap tegen verlening van vennootschapsrechten.

4.3 Italië

Voor reguliere inkomsten uit financieel vermogen en vermogenswinsten uit particuliere bron geldt in Italië een tarief van 26%. Rente op overheidsobligaties wordt belast met 12,5%. Overige inkomsten uit vermogen en vermogenswinsten worden belast met inkomstenbelasting. De inkomstenbelasting (Imposta sul Reddito delle Persone Fisiche (IRPEF)) kent een progressief tarief van 23% tot 43%.

[10] En voor zover deze niet bij een andere inkomstensoort volgens de Duitse Wet IB behoren, zoals bijvoorbeeld inkomsten uit bedrijf of zelfstandig werk.

[11] Die hier toegelichte regels omtrent de vervreemdingswinsten zijn alleen van toepassing voor zover de vervreemde onroerende of roerende zaken vóór de vervreemding geen onderdeel hebben uitgemaakt van bijvoorbeeld een bedrijfsvermogen of het vermogen waarmee een vrij beroep wordt uitgeoefend. In dat geval zal namelijk de vervreemdingswinst onderdeel uitmaken van de inkomsten uit bedrijf of zelfstandig werk.

Italië maakt onderscheid tussen inkomsten verkregen uit het binnenland en inkomsten verkregen uit het buitenland. Inkomsten uit binnenlands vermogen worden in principe belast met een bevrijdende bronheffing van 26%. Voor inkomsten uit buitenlands vermogen is de heffing van deze inkomsten afhankelijk van de tussenkomst van een tussenpersoon.

Italië heft naast inkomstenbelasting ook een vermogensbelasting op financiële activa die in het buitenland worden gehouden door een Italiaanse particulier (IVAFE[12]). Het tarief is 0,2% van de waarde van de financiële activa. Voor een bankrekening die gehouden wordt in de EU of EER geldt een vervangende heffing van EUR 34,20 per rekening. Bij de gemiddelde jaarlijkse waarde van een bankrekening die lager is dan EUR 5.000 vindt geen heffing plaats.

Bank- en spaartegoeden
Inkomsten uit bank- en spaartegoeden (rente) zijn onderworpen aan een bevrijdende bronheffing van 26%.

Aandelen, obligaties en derivaten
Aandelen
Net als in Nederland wordt in Italië onderscheid gemaakt tussen aanmerkelijk belang en portfoliobeleggingen. Van een aanmerkelijk belang is sprake wanneer een persoon of rechtspersoon eigenaar is van:

- ten minste 2% van het kapitaal of 5% van de stemrechten van een Italiaanse beursgenoteerde onderneming) of
- ten minste 20% van het kapitaal of 25% van de stemrechten van een niet-Italiaanse beursgenoteerde onderneming.

Op aanmerkelijk belang wordt in deze studie verder niet ingegaan.

Op portfoliobeleggingen wordt een bevrijdende bronheffing van 26% geheven.

Op dividenden van bedrijven die buiten Italië zijn gevestigd zijn, passen tussenpersonen een bronheffing van 26% toe. Hier wordt onderscheid gemaakt of het land waarin het bedrijf is gevestigd op de 'witte lijst' (landen met een gewoon fiscaal regime) of 'zwarte lijst' (landen met een preferentieel fiscaal regime) staat.

- Dividenduitkeringen van niet-kwalificerende deelnemingen die gevestigd zijn in landen op de witte lijst worden belast met een niet-definitieve bronheffing van 26%.
- Dividenduitkeringen van niet kwalificerende deelnemingen die gevestigd zijn in landen op de zwarte lijst worden belast met een definitieve bronheffing van 26% (buitenlandse bronheffing is verrekenbaar).

Obligaties en soortgelijke effecten
Inkomsten uit obligaties en soortgelijke effecten uitgegeven door zogenoemde 'grote bedrijven' (beursgenoteerde bedrijven, banken en financieel intermediairs) worden belast met een finale, vervangende belasting van 26%, die wordt ingehouden door tussenpersonen. Dit geldt ook als deze inkomsten in het buitenland zijn gegenereerd. Als de obligaties en soortgelijke effecten zijn uitgeven door anderen (dan grote bedrijven of buitenlandse instellingen) dan is de bronheffing van 26% van toepassing. Op overheidsobligaties wordt een finale, vervangende belasting geheven van 12,5%. Dit laatste is ook het geval voor effecten die zijn uitgegeven

[12] IVAFE:Imposta sul Valore delle Attivita Finanziarie detenute all'Estero (uit het buitenland verkregen financieel vermogen)

door buitenlandse staten onder voorwaarde dat een adequate informatie-uitwisseling plaatsvindt.

Vermogenswinsten uit de verkoop van financiële instrumenten (effecten zoals aandelen, obligaties, enz.) zijn onderworpen aan een vervangende belasting van 26%.

Onroerende zaken
Reguliere inkomsten uit onroerende zaken worden belast tegen de progressieve tarieven van de inkomstenbelasting. Het belastbare inkomen wordt bepaald door een forfaitair percentage toe te passen op de waarde van het object. Dit forfaitaire percentage verschilt tussen de verschillende soorten onroerend goed en de klasse waarin zij worden ingedeeld. Bij daadwerkelijke verhuur is het belastbaar inkomen het maximum van de forfaitaire huurwaarde en de feitelijke huurwaarde. De feitelijke huurwaarde wordt verminderd met een forfaitaire kostenaftrek van 5%. De opbrengst van verhuur van woningen wordt belast tegen een tarief van 21%.[13]

Vervreemdingswinsten behaald op onroerende zaken (niet zijnde de eigen woning) zijn belast als overige inkomsten en zijn ook onderdeel van de progressieve inkomstenbelasting. De grondslag is de verkoopprijs minus aankoopprijs en de gerelateerde kosten. Een vrijstelling is van toepassing als de onroerende zaak meer dan vijf jaar eigendom is geweest van de particulier.

Italië kent ook een gemeentelijke heffing op onroerende zaken (een soort WOZ). Deze heffing bestaat uit drie componenten, waaronder een vermogensbelasting van 0,76% (Imposta Municipale Unica - IMU).

4.4 Nieuw-Zeeland

Inkomstenbelasting
Inkomsten uit vermogen worden belast met inkomstenbelasting, Nieuw-Zeeland maakt geen onderscheid tussen de verschillende bronnen. Nieuw-Zeeland belast vermogenswinsten van particulieren in beginsel niet.

Nieuw-Zeeland belast de volgende vermogenstitels:

Bank- en spaartegoeden
Rente-inkomsten worden bij het overig inkomen opgeteld en belast met inkomstenbelasting. Rente op rekeningen die onderdeel zijn van grote vermogens, of niet in handen zijn van particulieren, wordt belast op basis van de regels voor 'financial arrangements'. Dit betekent dat het inkomen op aanwasbasis wordt bepaald en belast.

Aandelen, obligaties en derivaten
Dividenden worden, net als rente-inkomsten, bij het overig inkomen opgeteld. Voor grote vermogens of vermogens niet in handen van particulieren worden ook de rente-inkomsten op obligaties belast op grond van de regels voor financial arrangements (dat wil zeggen, bepaald en belast op aanwasbasis).

[13] Vervangende belasting.

Onroerende zaken
Inkomsten uit verhuur van onroerende zaken worden in de inkomstenbelasting betrokken.

Nieuw-Zeeland kent een gemeentelijke onroerendezaakbelasting met een tarief van 0,5%-1%.

Overige vermogenstitels
Opbrengsten van de verhuur of lease van roerende zaken zijn eveneens belast.

Eindafrekening
Bij emigratie of overlijden is er geen eindheffing over vermogenswinsten, omdat deze normaliter niet worden belast.

4.5 Noorwegen

Normale inkomstenbelasting
Noorwegen belast inkomsten uit vermogen en vermogenswinsten als normaal inkomen tegen een vast tarief van 25% (2016).[14] Inkomsten uit vermogen worden belast in het jaar waarin de inkomsten zijn verdiend of genoten. De vermogenswinsten worden belast bij realisatie. Bij verkoop van gelijksoortige bezittingen die op verschillende momenten zijn aangekocht is de hoofdregel dat de belastingplichtige kan kiezen welke bezitting als verkocht moet worden beschouwd, waarbij de verkrijgingsprijs van die bezitting doorgaans als aankoopprijs wordt aangemerkt. Als sprake is van een schenking of een nalatenschap dan is de verkrijgingsprijs gelijk aan de aankoopprijs van de schenker/erflater.

Vermogensbelasting
Daarnaast kent Noorwegen over diverse vermogensbestanddelen een vermogensbelasting met een tarief van 0,85%. De heffing vindt plaats over de waarde per 31 december van het inkomensjaar. De hoofdregel is dat de vermogenswaarde gelijk is aan de marktwaarde van de vermogensbestanddelen. Er geldt een vrijstelling. Vermogensbelasting is verschuldigd voor zover het netto-vermogen van een alleenstaande hoger is dan NOK 1,4 miljoen (ca. EUR 150.000).[15]

Momenteel is er discussie over de vermogensbelasting, met name omdat de afgelopen decennia in een aantal landen de vermogensbelasting is afgeschaft. Deze discussie heeft ertoe geleid dat in de laatste paar jaar de vrijstelling voor de vermogensbelasting is verhoogd en het tarief is verlaagd.

Heffing van normale inkomstenbelasting en vermogensbelasting vindt plaats over de volgende vermogenstitels:

[14] For individuals all worldwide income derived from investments and capital gains are treated as ordinary income with a tax rate of 25% (2016).
[15] Voor gehuwden geldt een vrijstelling van NOK 2,8 miljoen.

Bank- en spaartegoeden
Rente-inkomsten op bankrekeningen, spaarrekeningen worden belast in het jaar waarin de rente is genoten. Bank- en spaartegoeden worden ook belast met vermogensbelasting.

Aandelen, obligaties en derivaten
Aandelen en dividend
Elke uitkering aan een aandeelhouder wordt aangemerkt als een dividenduitkering, tenzij de uitkering een terugbetaling van gestort kapitaal vormt. Dividenden worden belast in het jaar waarin het dividend is genoten. Als door de aandeelhoudersvergadering wordt besloten tot het uitkeren van dividenden, dan is het besluit van die algemene vergadering ook het moment waarop het dividend wordt belast. Het moment waarop het dividend feitelijk wordt uitbetaald is voor de belastingheffing verder niet van belang.

Vermogenswinsten op aandelen zijn belast. Belast wordt het verschil tussen de aankoopprijs, (inclusief kosten) en de verkoopprijs. Het verschil wordt vermenigvuldigd met factor 1,15. Voor het bepalen van de aankoopprijs van de aandelen geldt het FIFO-principe.

Obligaties
Rente op obligaties wordt belast tegen het vaste tarief van 25% in het jaar waarin de rente is genoten, met uitzondering van rente op preferente obligaties. Die rente wordt belast op het moment van realisatie indien is voldaan aan specifieke voorwaarden.

Derivaten
Voor de belastingheffing over derivaten wordt aangesloten bij het belastingsysteem behorende bij het onderliggende goed.

Over de marktwaarde van aandelen, obligaties en overige financiële activa wordt de hierboven genoemde vermogensbelasting van 0,85% geheven.

Onroerende zaken
Inkomsten uit en vermogenswinsten op onroerende zaken zijn belast in het jaar waarin de belastingplichtige een onvoorwaardelijk recht op het inkomen verkrijgt, ongeacht het moment van daadwerkelijke betaling.
Op deze algemene regel zijn enkele uitzonderingen. Huurinkomsten van een recreatiewoning zijn belastingvrij voor zover het inkomen niet hoger is dan NOK 10.000 (ca. € 1.080) per jaar. Daarboven is 85% van de huurinkomsten belast met vermogensbelasting.
Voor de vermogensbelasting worden onroerende zaken maar voor een deel in de heffing betrokken. De eigen woning en de recreatiewoning blijven onbelast voor zover de vermogenswaarde 30% (2016) van de marktwaarde niet overschrijdt. De vermogenswaarde van de tweede woning blijft buiten heffing indien deze 96% (2016) van de marktwaarde niet overschrijdt.

Overige vermogenstitels
Noorwegen belast kapitaalverzekeringen in het jaar volgend op de opbouwperiode.

Kapitaalverzekeringen en roerende zaken zijn onderworpen aan de vermogensbelasting van 0,85%. Voor persoonlijke roerende zaken (bijv. inboedel) geldt een vrijstelling. Belast wordt het deel dat een waarde van NOK 100.000 (ca.

EUR 10.080) overschrijdt. Motorvoertuigen en boten worden met 0,85% vermogensbelasting belast over de geschatte marktwaarde.

Eindafrekening
Bij emigratie wordt niet direct afgerekend maar wordt een conserverende aanslag opgelegd over de waardestijging van aandelen, beleggingsfondsen e.d.[16] De eindheffing vind alleen plaats als er sprake is van een netto vermogenswinst van meer dan NOK 500.000 (EUR 53.500) in totaal. De eindheffing komt te vervallen indien de ongerealiseerde winsten niet binnen 5 jaar van emigreren worden gerealiseerd. Bij overlijden hoeft niet afgerekend te worden, omdat de erfgenamen in de plaats treden van de erflater waarbij ook de verkrijgingsprijs van de erflater overgaat op de erfgenamen.

4.6 Oostenrijk

Bepaalde inkomsten uit particulier vermogen (bij voorbeeld rente op spaartegoeden en obligaties en dividenden op aandelen) worden met een bevrijdende bronheffing belast tegen bijzondere tarieven (25% en 27,5%). In dat geval hoeven de betreffende inkomsten niet meer in de aangifte IB te worden opgenomen. De ingehouden bronheffing over de inkomsten uit vermogen is derhalve definitief. In gevallen waar geen bronheffing is ingehouden kan in het kader van de aanslagoplegging het bijzondere tarief alsnog worden toegepast. De belastingplichtige mag ook afzien van de toepassing van de bijzondere tarieven en ervoor kiezen om de genoemde inkomsten mee te nemen in zijn IB-aanslag ("*Regelbesteuerungsoption*"). Dan is daarop de gewone progressieve IB van toepassing. In gevallen waar de belastingplichtige ervoor heeft geopteerd om de betreffende inkomsten wel in de IB-aanslag te betrekken, mogen positieve inkomsten uit vermogen met andere inkomsten worden verrekend. Bij negatieve inkomsten uit vermogen gelden echter beperkingen voor de verliesverrekening.

Andere in de wet genoemde inkomsten uit vermogen worden met het progressieve inkomstenbelastingtarief belast. Dat zijn bijvoorbeeld inkomsten uit privéleningen, uit niet publiek uitgegeven waardepapieren die een vordering vertegenwoordigen en onroerendgoedfondsen, uit participatie als stille vennoot, uit wisseltransacties van waardepapier en aanwijzingen, compensatievergoedingen en vergoedingen voor bruikleen voor zover de uitlener geen bank is en inkomsten uit belastingplichtige verzekeringen en – onder voorwaarden – inkomsten uit vervreemdbare derivaten.

Voor de afdracht van de bronheffing op inkomsten uit vermogen ("*Kapitalertragsteuer*") die aan het bijzondere tarief (25%/27,5%) zijn onderworpen, zijn de uitbetalende banken inhoudingsplichtig en voor uitgekeerd dividend zijn dat de binnenlandse kapitaalvennootschappen of de binnenlandse uitgevers van waardepapieren.
De bronheffing wordt geheven over rente op banktegoeden met een tarief van 25% en over waardepapieren die het recht op een vordering geven en obligaties alsmede winstaandelen[17] en aandelen in vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid met een tarief van 27,5%.

Vermogenswinsten en inkomsten uit derivaten zijn in beginsel aan het bijzondere tarief van 27,5% onderworpen.

[16] De aanslag vervalt na vijf jaar.
[17] Het begrip Gewinnanteile is een aandeel in de winst.

Oostenrijk belast de volgende vermogenstitels:

Bank- en spaartegoeden
Rente-inkomsten uit banktegoeden zijn onderworpen aan een tarief van 25%.

Aandelen, obligaties en derivaten
Oostenrijk belast inkomsten uit aandelen, obligaties en derivaten. De vermogenswinsten worden belast als ze gerealiseerd zijn. Onder inkomsten uit derivaten worden ook begrepen inkomsten uit verschillende termijntransacties (termijnhandel), zoals bijv. opties.

Vermogenswinsten worden belast op het moment van realisatie. De verwervingsprijs dient door de belastingplichtige aangetoond te worden, dan wel voor zover het inkomsten betreft die aan de bronheffing zijn onderworpen, door de banken in hun systemen opgeslagen te zijn. Voor meerdere in één depot gehouden goederen en derivaten met hetzelfde kenmerkend nummer voor effecten die op verschillende momenten zijn verworven, moet als verwervingsprijs de gemiddelde prijs in aanmerking worden genomen.

Onroerende zaken
Onder inkomsten uit verhuur worden naast inkomsten uit verhuur van onroerende zaken ook inkomsten uit het verpachten van ondernemingen of inkomsten uit royalty's/licentievergoedingen begrepen. Hypotheekrente voor een lening voor de verwerving van een onroerende zaak die verhuurd wordt, is als kosten aftrekbaar.

Op inkomsten uit verhuur vindt het algemene IB-tarief toepassing, namelijk een progressief tarief met oplopende, marginale tariefstappen van 25% tot 55%.

Vervreemdingwinsten op onroerende zaken zijn onderworpen aan een bijzonder tarief van 30% (de zogenoemde "*Immobilienertragsteuer*", dat wil zeggen een bijzondere bronbelasting over vervreemdingswinsten in samenhang met onroerende zaken in privé).

Vervreemdingswinsten op onroerende zaken zijn in bepaalde situaties vrijgesteld van de belastingheffing, namelijk:

- De onroerende zaak werd sinds de verwerving gedurende 2 jaar (aaneengesloten periode) als eigen woning gebruikt of was binnen de laatste 10 jaar voor de vervreemding gedurende 5 jaar (aaneengesloten periode) als eigen woning in gebruik.
- De onroerende zaak is door de belastingplichtige zelf gebouwd en vormde tijdens de aan de vervreemding voorafgaande 10 jaar geen inkomstenbron (werd dus niet verhuurd).
- De vervreemding vindt plaats in het zicht van onteigening.

Op de belastinggrondslag van onroerende zaken die vóór 31 maart 2002 tegen betaling zijn verworven kan een vermindering worden toegepast.

Oostenrijk belast binnenlandse onroerende zaken met een onroerende zaak belasting.

Overige vermogenstitels
Inkomsten uit incidentele verhuur van roerende zaken zijn niet aan belastingheffing onderworpen, indien zij op jaarbasis ten hoogste EUR 220 bedragen. Wordt deze

grens wel overschreden, dan is het progressieve tarief van toepassing. De incidentele verhuur van roerende zaken wordt als inkomsten uit overige werkzaamheden belast. Indien sprake is van vaste verhuur van roerende zaken worden deze als bedrijfsinkomsten belast.

Vervreemdingswinsten op roerende zaken zijn onbelast tot een bedrag van EUR 440 per jaar. Het meerdere is onderworpen aan het progressieve tarief.

4.7 Verenigd Koninkrijk

Inkomstenbelasting
Het VK belast inkomsten uit spaargelden, dividenden en inkomsten uit verhuur (inclusief kamerverhuur) met inkomstenbelasting. In de inkomstenbelasting geldt een persoonlijke vrijstelling van GBP 11.000 (ca. EUR 12.930). De tarieven lopen op van 20% tot 45%.

Capital Gains Tax (CGT)
Vermogenswinsten worden belast met de CGT.
Er geldt een vrijstelling van GBP 11.100 (ca. EUR 13.050) (2016/17). Het tarief van de CGT is afhankelijk van het inkomen van de belastingplichtige. De tarieven variëren in het belastingjaar 2016/17 tussen de 10% - 28%.

Heffing vindt plaats bij vervreemding. In het VK worden hieronder verstaan schenkingen, verkoop en enkele specifieke omstandigheden zoals verlies of vernietiging van bezit. In specifieke situaties is belastingvrije overdracht, overgang of uitstel mogelijk zoals bij overgang naar echtgenoot/partner, overname van een onderneming en schenking aan een onderneming.

In het algemeen is de winst het verschil tussen de verkoopprijs en de verkrijgingsprijs. In enkele gevallen wordt als verkrijgingsprijs de marktwaarde als uitgangpunt genomen, bijvoorbeeld als het bezit is verkregen door een schenking. In dat geval geldt de marktwaarde op het moment dat het bezit is verkregen.

Het Verenigd Koninkrijk belast de volgende vermogenstitels:

Bank- en spaartegoeden
Inkomsten uit spaargelden zijn belast met inkomstenbelasting. Voor inkomsten uit spaargelden geldt een zogenoemd starttarief (‘starting rate’). Rente-inkomsten, lager dan de starttarieflimiet (GBP 5.000 – ca. EUR 5.900) - boven de persoonlijke vrijstelling) worden belast tegen 0%, terwijl het normale tarief van de eerste schijf 20% bedraagt. Boven de starttarieflimiet zijn de tarieven gelijk aan die voor inkomsten uit arbeid.

Tabel 4.1: Belastbaar inkomen na vrijstellingen VK, belastingjaar 2016/17

Schijf	Belastbaar inkomen na toepassing aftrekposten 2016 /17	Tarief
Starttarief voor spaargelden	Tot en met GBP 5.000 (ca. EUR 5.900)	10%
Basis tarief	Tot en met GBP 32.000 (ca. EUR 37.600)	20%
Hoger tarief	GBP 32.001 tot GBP 150.000 (ca. EUR 176.300)	40%
Additioneel tarief	Meer dan GBP 150.001 (ca. EUR 176.300)	45%

Bank- en spaarrekeningen worden niet belast met CGT.

Aandelen, obligaties en derivaten
Dividenden zijn in het VK belast met inkomstenbelasting. Tot een bedrag van GBP 5.000 (ca. EUR 5.900) wordt er geen belasting geheven. Daarboven geldt een tarief per IB-schijf. Om te bepalen hoeveel belasting moet worden betaald moeten de ontvangen dividenden worden opgeteld bij het overige belastbare inkomen. Dividenden worden belast tegen lagere tarieven. Deze zijn gekoppeld aan de tarieven voor ander inkomen, zie tabel 4.2

Tabel 4.2: tarieven belasting op dividend in het VK bij verschillende schijven, belastingjaar 2016/17

Belastingschijf	Normaal tarief	Tarief op dividenden, hoger dan GBP 5.000
Basis tarief	20%	7,5%
Hoger tarief	40%	32,5%
Additioneel tarief	45%	38,1%

Het VK belast vermogenswinst op aandelen met de CGT. Hierop is een uitzondering voor de Individual Savings Account (ISA), de Junior ISA het Child Trust Funds en voor de eerste GBP 50.000 (ca. EUR 58.800) van werknemersaandelen.
Voor de vaststelling van vermogenswinsten op aandelen gelden speciale regels voor de verkrijgingsprijs. Als alle aandelen worden verkocht, dan is de verkrijgingsprijs de som van alle aankoopprijzen. Als enkele aandelen worden verkocht dan geldt als verkrijgingsprijs de gemiddelde verkrijgingsprijs van alle aandelen in het betreffende bedrijf. Taxatie kan nodig zijn als aandelen niet zijn verkocht of gekocht op de openbare markt en wanneer andere factoren in aanmerking moeten worden genomen om de waarde te bepalen (zoals het veilig stellen van een belang).

Overheidsobligaties en kwalificerende obligaties ('UK government gilts en Premium Bonds') worden niet belast met CGT.

Onroerende zaken
Inkomsten uit verhuur van onroerende zaken en inkomsten uit kamerverhuur worden boven een bedrag van GBP 7.500 (ca. EUR 8.800) belast.
Vermogenswinsten op onroerende zaken (niet zijnde de eigen woning) worden belast met 28% CGT.

Overige vermogenstitels
Persoonlijke bezittingen met een levensduur van minder dan 50 jaar[18], goederen die in waarde dalen en roerende goederen met geringe waarde zijn vrijgesteld van Capital Gains Tax. Van de resterende persoonlijke bezittingen worden verkoopwinsten van goederen met een verkoopwaarde van GBP 6.000 (ca. EUR 7.500) of meer, met uitzondering van de eigen auto, belast met CGT. Bezittingen in het buitenland worden eveneens belast met CGT.

4.8 Verenigde Staten

Inkomstenbelasting
In de VS worden inkomsten uit en winst op vermogen belast met inkomstenbelasting. Reguliere inkomsten uit vermogen en kortetermijnvermogenswinsten (vermogen korter dan een jaar aangehouden) worden belast als 'normaal' inkomen: er worden dezelfde tarieven toegepast als op bij voorbeeld inkomsten uit arbeid. Het toptarief op deze inkomsten is 39,7%. Langetermijnvermogenswinsten (vermogen langer aangehouden dan een jaar) worden tegen het lagere tarief voor kapitaalinkomen belast. Het toptarief voor kapitaalinkomen is 20%. De vermogenswinsten worden bepaald op realisatiebasis. De verkrijgingsprijs is het bedrag dat de belastingplichtige heeft betaald voor de bezittingen vermeerderd met de transactiekosten.

De VS belasten de volgende vermogenstitels:

Bank- en spaartegoeden
Rente-inkomsten worden belast als 'normaal' inkomen.

Aandelen, obligaties en derivaten
Reguliere inkomsten uit vermogen worden belast als 'normaal' inkomen. Een uitzondering wordt gemaakt voor gekwalificeerde dividenden. Hieronder vallen dividenden van binnenlandse bedrijven en kwalificerende buitenlandse bedrijven. Deze worden belast tegen de lagere tarieven voor kapitaalinkomen.

Er zijn veel regels die bepalen of iets kwalificeert als normaal inkomen of als een kapitaalinkomen, stockdividend wordt bijvoorbeeld pas bij verkoop als kapitaalinkomen belast, cashdividend bij uitkering. Voor derivaten moet elk product apart worden beoordeeld.
Rente-inkomsten op obligaties zijn belast als normaal inkomen. Er is een vrijstelling voor rente-inkomsten op obligaties van Amerikaanse staten en gemeenten voor gekwalificeerde doelen[19].

Bij vermogenswinsten op aandelen en obligaties moet beoordeeld worden of sprake is van langetermijnvermogenswinst of kortetermijnvermogenswinst. Bij vervreemding van aandelen of andere gelijksoortige vermogensbestanddelen mag de belastingplichtige zelf kiezen hoe de winst bepaald wordt. Dit moet wel consistent gebeuren. Effectenhandelaren hebben vaak een default optie (kan FIFO, LIFO zijn) voor als de klant geen keuze maakt. Dit is een afspraak tussen handelaar en klant. De IRS eist alleen dat het consistent is.
De VS heft een bronbelasting (dividendbelasting) op inkomsten uit vermogen die aan het buitenland zijn uitbetaald.

[18] https://www.gov.uk/capital-gains-tax-personal-possessions/limited-lifespan
[19] Bron: IBFD

Verzekeringsproducten
Uitkeringen uit levensverzekeringen zijn in het algemeen onbelast, ongeacht of de uitkering ineens of in periodieke betalingen plaats vindt. Als de uitbetaling periodiek plaats vindt, is het mogelijk dat de begunstigde een rentecomponent in zijn belastbaar inkomen moet aangeven.

Onroerende zaken
Reguliere inkomsten uit onroerend goed zijn belast als normaal inkomen. Vermogenswinsten op onroerende zaken zijn, belast als vermogenswinsten op andere vermogensbestanddelen.
In de VS heffen een lokale overheden (counties, gemeenten) onroerendezaakbelasting.

Overige vermogenstitels
Vermogenswinsten op overige financiële activa en roerende zaken zijn belast als andere vermogenswinsten.

4.9 Zweden

Vermogenswinstbelasting
Zweden belast zowel inkomsten uit vermogen als winsten op vermogen. Heffing vindt plaats in het jaar waarin het inkomen of de winst beschikbaar komt, tegen een vast tarief van 30%. Het marginale toptarief op andere inkomsten is 56,86% (2014).

De vermogenswinsten worden belast op het moment dat de winsten worden gerealiseerd en op het moment waarop belastingplichtige vermogensbestanddelen verkoopt aan een beleggingsspaarrekening of een kapitaalverzekering.
De verkrijgingsprijs is het bedrag dat de belastingplichtige heeft betaald voor de bezittingen vermeerderd met de transactiekosten. Bij vergelijkbare bezittingen wordt de verkrijgingsprijs vastgesteld op het gemiddelde van alle verkrijgingsprijzen.

Zweden belast de volgende vermogenstitels:

Bank- en spaartegoeden
Alle rente-inkomsten zijn belast als inkomsten uit vermogen, ongeacht het vermogensbestanddeel waar de rente op ziet. Zweden heft een bronheffing op rente-inkomsten die hoger zijn dan SEK 100.000 (ca. EUR 1.000). De bronbelasting is een voorheffing en wordt verrekend met de inkomstenbelasting.

Aandelen, obligaties en derivaten
Alle inkomsten uit aandelen en obligaties zijn belast als inkomsten uit vermogen. Heffing vindt plaats op het moment van (uit)betalen (kasstelsel). Dividend in de vorm van aandelen en dergelijke is belast tegen de marktwaarde (het nettobedrag: minus aftrekbare kosten). In dit kader wordt onderscheid gemaakt tussen beursgenoteerde aandelen en niet-beursgenoteerde aandelen. Dividenden van en verkoopwinsten op beursgenoteerde aandelen worden na aftrek van kosten belast tegen het vaste tarief van 30%. Niet-beursgenoteerde aandelen worden echter voor 5/6 deel belast. Het effectieve belasting tarief is hier dan ook 25% (5/6 x 30% = 25%). Hetzelfde geldt voor de in dat verband geleden verliezen.

Verkoopwinsten van obligaties en de rente-inkomsten worden eveneens belast als inkomen uit vermogen. Als de obligatie in een andere valuta luidt wordt de eventuele wisselkoerswinst belast als inkomen uit vermogen.

De vermogenswinsten op overige financiële activa, effecten en roerende zaken zijn belast als inkomsten uit vermogen.

Zweden heft een bronheffing op dividenduitkeringen uit aandelen die worden beheerd door een centrale effecten bewaarinstelling een bank of een andere financiële instelling. De bronheffing is een voorheffing en wordt verrekend met de inkomstenbelasting.

Zweden kent een forfaitaire heffing op de zogenoemde investeringsspaarrekening (*investeringssparkonto*). Er wordt geen belasting geheven over vermogenswinsten, dividenden en rente van de vermogensbestanddelen die zijn opgenomen in de investeringsspaarrekening. Belastingplichtigen kunnen effecten zoals aandelen verkopen zonder dat daar belastinggevolgen aan verbonden zijn. Belastingplichtigen met een investeringsspaarrekening betalen over de waardestijging van de vermogensbestanddelen die deel uitmaken van deze rekening jaarlijks een lage belasting gebaseerd op de rente voor staatsleningen (0,9% in 2016). Over dit inkomen is 30% belasting verschuldigd. Een bedrag aan rente lager dan SEK 100 (ca. EUR 10) van dezelfde bank is belastingvrij.[20]

Daarnaast belast Zweden forfaitaire inkomsten uit een beleggingsfonds (‘mutual funds’) tegen een tarief van 30%. De belastinggrondslag is 0,4% van de waarde aan het begin van het fiscale jaar. Het effectieve tarief is derhalve 0,12%.

Onroerende zaken
Huurinkomsten uit privé gehouden onroerende zaken en uit appartementsrechten zijn belast als inkomsten uit vermogen. Dit geldt zowel voor de eigen woning als een tweede woning. Voor het inkomen uit onroerende zaken geldt een standaardaftrek van SEK 40.000 (ca. EUR 4.000) plus 20% van het bruto huurinkomen (dit laatste geldt niet voor huurinkomsten uit appartementsrechten).

Verkoopwinsten op onroerende zaken en appartementsrechten worden voor 22/30 deel belast tegen het vaste tarief van 30%.

Overige vermogenstitels
Alle inkomsten uit roerende zaken niet voortvloeiende uit bedrijfsactiviteiten worden belast als inkomsten uit vermogen. Het gaat dan om vermogenswinst op bezittingen zoals kunstwerken en andere roerende bezittingen.

Zweden heeft ook een bronbelasting van 30% op dividend dat wordt uitbetaald door Zweedse ondernemingen aan niet-ingezetenen, tenzij op verdragsbasis een lager tarief is overeengekomen.

[20] Belasting moet ingehouden worden door de uitgevende instantie (withholding tax) op renteinkomsten boven SEK 100. Deze heffing is voorlopig en zal verrekend worden na afloop van het betrokken jaar.

5 Kostenaftrek

5.1 Denemarken

In Denemarken kunnen de werkelijke kosten gemaakt ten behoeve van vermogensbestanddelen in aftrek gebracht worden. Hieronder vallen rentekosten over bijv. leningen bij de bank, hypotheken, studentenleningen, onderhandse leningen en dergelijke. Uitgaven die gedurende het belastingjaar gedaan zijn om inkomsten uit vermogen te verwerven, veilig te stellen of te onderhouden zijn dus aftrekbaar. Van deze aftrek zijn uitgesloten kosten zoals bewaarloon, kosten van rekeningafschriften, beheerskosten e.d. De kostenaftrek is verder onbeperkt.

5.2 Duitsland

Inkomsten uit vermogen die aan de bevrijdende bronbelasting zijn onderworpen worden met een forfaitair aftrekbedrag ("Sparer-Pauschbetrag") verminderd. De daadwerkelijk gemaakte kosten worden niet in aanmerking genomen. De forfaitaire aftrek bedraagt EUR 801 voor een enkele persoon. Echtgenoten en geregistreerde partners[21] mogen samen EUR 1.602 in aftrek brengen. Wanneer de inkomsten uit vermogen lager zijn dan deze forfaitaire aftrekbedragen, wordt de aftrek alleen over de hoogte van de inkomsten gegeven. De forfaitaire aftrekbedragen kunnen dus nooit tot een verlies leiden. Op de forfaitaire aftrek worden enkele uitzonderingen gemaakt. Verwervingskosten van derivaten kunnen volledig in aftrek worden gebracht.

Bij de verhuur van onroerende zaken kunnen de daadwerkelijk gemaakte kosten, zoals kosten van verzekeringen, reparatie en renovatie evenals kosten die binnen een VvE over alle leden verdeeld worden ("Umlagen"), in aftrek worden gebracht.

Kosten die samenhangen met vervreemding van vermogensposities die tot belastbare vermogenswinsten leiden, kunnen volledig in aftrek worden gebracht. Er bestaat geen beperking in de hoogte, maar de kosten moeten wel aangetoond kunnen worden door de belastingplichtige.

5.3 Italië

In Italië is kostenaftrek niet toegestaan, behalve in enkele specifieke situaties.

5.4 Nieuw Zeeland

Alle kosten om een investeringsportefeuille aan te passen en te monitoren zijn aftrekbaar. Hier valt ook betaalde rente op leningen om aandelen te kopen onder. De aftrekbaarheid is niet gemaximeerd tot het gegenereerde inkomen.
Kosten om portefeuilles aan te kopen zijn niet aftrekbaar, omdat vermogenswinsten niet worden belast.

5.5 Noorwegen

In Noorwegen zijn de werkelijke kosten voor het verwerven en onderhouden van inkomsten uit vermogen aftrekbaar. Er zijn geen beperkingen aan de kostenaftrek,

[21] Duitsland kent een gezamenlijke belastingplicht van echtgenoten en geregistreerde partners, waarbij beide inkomens bij elkaar worden opgeteld en vervolgens belastingheffing plaatsvindt vergelijkbaar met de situatie dat elke partner de helft van het inkomen zou hebben gehad. Dat is het zogenoemde "Ehegattensplitting". Bijzonder voordelig is dit voor echtparen/partners waar de een de kostwinner is en de ander geen of een laag inkomen heeft, omdat dan het progressieve belastingtarief van de partner met het hoge inkomen aanzienlijk verlaagd kan worden.

maar steekpenningen en dergelijke zijn niet aftrekbaar. Als de kosten hoger zijn dan het inkomen uit vermogen, dan kan het verlies verrekend worden met het overige 'gewone inkomen' van de belastingplichtige.

De werkelijke kosten die samenhangen met de aankoop of verkoop van het vermogensbestandeel zijn aftrekbaar.

5.6 Oostenrijk

In Oostenrijk zijn kosten aftrekbaar als ze samenhangen met de verwerving en het onderhoud van een inkomstenbron ("*Werbungskosten*"). Hierbij kan gedacht worden aan depotkosten en kosten van financiering van de verwerving van waardepapieren.

Kosten die samenhangen met inkomsten waarop de 'bijzondere tarieven' van 25% en 27,5% van toepassing zijn, zijn niet aftrekbaar.

Voorbeelden van aftrekbare kosten van verhuur van onroerende zaken zijn onderhoudskosten, servicekosten, de onroerende zaakbelasting, hypotheekrente en afschrijving (1,5% van de waarde van het gebouw, exclusief waarde van de grond).

5.7 Verenigd Koninkrijk

Kosten zijn aftrekbaar als ze samenhangen met het bezit dat is verkocht en daaronder vallen:

- Kosten om het bezit te verbeteren, te vestigen, in stand te houden en te behouden.
- Aankoopkosten en sommige incidentele kosten ten behoeve van de aankoop en advertentiekosten om een koper te vinden.

5.8 Verenigde Staten

De werkelijke kosten om inkomen te verwerven zijn aftrekbaar, maar alleen als de het gerelateerde inkomen belast is. Er gelden verschillende maxima en beperkingen per kostentype. Rente over leningen om beleggingen te financieren (investment interest) is bijvoorbeeld aftrekbaar tot maximaal het inkomen uit die investering. Als de rente hoger is dan dat inkomen, kan het meerdere worden voortgewenteld.

5.9 Zweden

In Zweden zijn kosten voor het verkrijgen of behouden van inkomen aftrekbaar van de inkomsten uit vermogen. Voorbeelden zijn commissies voor ingeschakelde tussenpersonen, transactiekosten etc. De kosten moeten wel zijn gemaakt ten behoeve van een specifiek inkomen, of specifieke aan- of verkoopacties. De belastingplichtige moet dit ook kunnen aantonen. De kostenaftrek is onbeperkt. De kosten zijn aftrekbaar over het jaar waarin ze zijn gemaakt (kasstelsel),

6 Verliesverrekening

6.1 Denemarken

In Denemarken kan verliesverrekening onbeperkt in tijd plaatsvinden. De verliezen kunnen echter uitsluitend verrekend worden met winsten behaald met dezelfde soort vermogenstitel.

6.2 Duitsland

Verliezen die resulteren uit de vervreemding van vermogensbestanddelen waaruit rente of dividend wordt behaald, mogen worden verrekend met winsten uit soortgelijke vermogensbestanddelen, maar niet met andere inkomstensoorten, zoals bijvoorbeeld met inkomsten uit werk. Winsten en verliezen uit aandelentransacties mogen alleen met elkaar worden verrekend en niet met andere positieve vermogensinkomsten, zoals dividend. In een jaar niet verrekende verliezen mogen naar toekomstige jaren worden doorgeschoven.

Verliezen uit vervreemding van onroerende en van roerende zaken mogen alleen met winsten uit vervreemdingen van privé vermogen worden verrekend en niet met positieve inkomsten uit andere (vermogens-)inkomstenbronnen. Deze verliezen kunnen wel worden verrekend met eventuele winsten uit vervreemdingen van privé vermogen in het jaar voorafgaande aan het verliesjaar (carry-back) of met toekomstige winsten uit genoemde vervreemdingen (carry-forward).

6.3 Noorwegen

Vermogensverliezen kunnen worden verrekend met 'normale inkomsten'. Per saldo verliezen kunnen worden voortgewenteld naar toekomstige jaren.

6.4 Oostenrijk

Oostenrijk kent het volgende systeem van verliesverrekening:

a) Verliezen uit vermogen en derivaten zijn alleen binnen dezelfde inkomstenbron aftrekbaar, dus alleen verrekenbaar met andere inkomsten uit dit vermogen. Daarbij geldt de volgende aanvullende beperking:
   - Verliezen uit de vervreemding van financieel vermogen (bijv. verliezen uit de verkoop van aandelen of derivaten) mogen niet met rente-inkomsten uit banktegoeden en uit vervreemdbare overige vorderingen bij kredietinstellingen (in het bijzondere rente op spaarrekeningen) alsmede niet met uitkeringen uit privé stichtingen worden verrekend.
   - Verliezen uit financieel vermogen die met een van de bijzondere tarieven (27,5% of 25%) worden belast, mogen niet worden verrekend met inkomsten die niet onder dat bijzondere tarief vallen en dus progressief belast zijn.
   - Aandelen van een stille vennoot in het verlies van een vennootschap mogen alleen met latere winsten uit deze stille deelneming worden verrekend.

b) Verliezen uit de vervreemding van onroerende zaken in privé mogen binnen een jaar met winsten uit andere vervreemdingen van onroerende zaken in privé worden verrekend. 60% van deze verliezen mag ook met inkomsten uit verhuur worden verrekend. Daarbij moeten deze verrekenbare verliezen over een periode van 15 jaar worden verdeeld. Op verzoek van de

belastingplichtige mag ook 60% van deze verliezen in het jaar waarin zij zijn ontstaan met inkomsten uit verhuur worden verrekend.

c) Verliezen uit speculatietransacties en uit de incidentele verhuur van roerende zaken zijn niet aftrekbaar.

Als duidelijk is dat uit een bepaalde activiteit op de lange termijn alleen verliezen te verwachten zijn, dan wordt deze activiteit niet als bron van inkomsten uit vermogen beschouwd. In dat geval zijn de daaruit resulterende verliezen fiscaal niet aftrekbaar.

6.5 Verenigd Koninkrijk

In het VK kunnen verliezen worden verrekend met vermogenswinsten van het lopende jaar. Eventuele resterende verliezen kunnen worden voortgewenteld naar volgende jaren, voor zover in die jaren na aftrek van de jaarlijkse vrijstelling een belastbare vermogenswinst resteert. Verliezen kunnen alleen worden verrekend met winsten in eerdere jaren in geval van overlijden en enkele uitzonderlijke situaties.

Verliezen op woningen kunnen alleen in sommige omstandigheden worden verrekend, en dan alleen met winsten op woningen.

Verkoopverliezen tussen verbonden personen (‘connected persons’) kunnen alleen worden verrekend met toekomstige winsten bij verkoop aan die persoon.

6.6 Verenigde Staten

Vermogensverliezen kunnen binnen een belastingjaar verrekend worden met winsten behaald met gelijksoortige (langetermijn of kortetermijn) vermogensbestanddelen. Als het verlies binnen een jaar na verwerving van het kapitaalgoed wordt genomen en de transactie daarmee als kortetermijnwinst (negatief) kwalificeert mag deze ook verrekend worden met inkomsten uit arbeid en kortetermijninkomsten uit vermogen.
Als in een belastingjaar de langetermijnvermogenswinst per saldo negatief is, mag dit verlies tot USD 3.000 (ca. EUR 2.600) in mindering worden gebracht op het (hoger belaste) overige inkomen. Daarna is ongelimiteerde voortwenteling mogelijk.

6.7 Zweden

Verliezen kunnen volledig worden verrekend met winsten behaald op dezelfde soort vermogen. Als de aftrekbare verliezen hoger zijn dan de inkomsten uit gelijksoortig vermogen, mag 70% van het netto-verlies uit vermogen omgezet worden in een heffingskorting die verrekend kan worden met te betalen belasting op inkomen uit andere bronnen. De heffingskorting bedraagt 30% van het verlies voor zover het verlies niet groter is dan SEK 100.000 (ca. EUR 10.000). Is het verlies groter dan SEK 100.000, dan is de belastingvermindering over het meerdere 21%. Het verlies gaat verloren als er niet voldoende andere inkomsten (uit arbeid en ondernemingsactiviteiten) zijn waarmee het verlies verrekend kan worden. Het is niet mogelijk om verliezen door te schuiven naar een volgend jaar.

7 Vrijstelling aan de voet, heffingskorting, heffingvrij vermogen, specifieke vrijstellingen.

7.1 Denemarken

Denemarken kent een persoonlijke vrijstelling ter grootte van van DKK 44.000 (ca. EUR 5.900) (2016). Deze is van toepassing op het totale inkomen voor kapitaalinkomen geldt een vrijstelling van DKK 41.900 (EUR 5.600). Voor gehuwden bestaat de mogelijkheid om ongebruikte delen van de vrijstelling over te dragen aan de partner.

7.2 Duitsland

In Duitsland kan een vrijstelling van de bevrijdende bronheffing worden verkregen door een beschikking niet-aangifteplicht ("*Nichtveranlagungs-Bescheinigung*"). Een dergelijke beschikking wordt alleen aan personen verstrekt wiens inkomen beneden de belastingvrije drempel ligt (EUR 8.652 (2016) voor een alleenstaande belastingplichtige, EUR 17.304 voor een echtpaar).

7.3 Noorwegen

Alle ingezetenen hebben bij de berekening van het 'gewone inkomen' recht op een persoonsgebonden aftrek van NOK 51.750 (EUR 5.500)(2016)

7.4 Verenigd Koninkrijk

Een belastingplichtige kan naast de algemene vrijstelling (Personal Allowance) van GBP 11.000 (ca. EUR 12.900)[22] gebruik maken van de volgende vrijstellingen (2016):

- Vrijstelling voor inkomsten uit spaargelden. Als het totale belastbaar inkomen GBP 17.000 (ca. EUR 20.000) of lager is, worden inkomsten uit spaargelden niet belast. Als het belastbare inkomen hoger is geldt een inkomensafhankelijke vrijstelling. Deze zijn in tabel 7.1 weergegeven.

Tabel 7.1: vrijstellingen voor inkomsten uit spaargelden bij verschillende inkomensschijven, VK, 2016/17

Schijf	Belastbaar inkomen	Vrijstelling voor inkomsten uit spaargelden
Basis tarief	GBP 11.000 tot GBP 43.000 (ca. EUR 12.900 - EUR 50.500)	GBP 1.000 (ca. EUR 1.180)
Hoger tarief	GBP 43.001 tot GBP 150.000 (ca. EUR 50.500 - EUR 176.300)	GBP 500 (ca. EUR 580)
Additioneel tarief	Meer dan GBP 150.000 (ca. EUR 176.300)	GPB 0 (EUR 0)

- Vrijstellingen voor specifieke producten zoals de Individual Savings Account (ISA), Junior ISA en Child Trust Funds. De bedragen die belastingvrij kunnen worden gespaard zijn wel beperkt.
- Vrijstelling voor dividenden tot een bedrag van GBP 5.000. Dividenden ontvangen uit ISA-aandelen zijn vrijgesteld.
- Vrijstelling voor kamerverhuur tot een bedrag van GBP 7.500.

[22] tenzij het belastbare inkomen hoger is dan GBP 122.000 (EUR 143.200).

Voor de Capital Gains Tax hebben belastingplichtigen ook recht op een jaarlijkse vrijstelling van GBP 11.100.

7.5 Verenigde Staten

In de VS zijn is er geen aparte basisvrijstelling voor inkomsten uit vermogen. Rente op obligaties van de Amerikaanse overheid en gemeenten voor specifieke doelen is vrijgesteld.

8 Uitvoeringsaspecten

8.1 Denemarken

De Deense belastingdienst (Skat) maakt gebruik van een automatisch opgelegde aanslag inkomstenbelasting. Deze informatie wordt automatisch verkregen van financiële instellingen zoals banken. Ook wordt automatisch informatie doorgegeven door werkgevers, pensioen- en uitkeringsinstanties. Skat beschikt over informatie over (pensioen-)inkomen, rente inkomsten en banktegoeden, dividenden en de waarden van aandelenpakketten, inkomsten uit onroerende zaken (geen informatie van inkomsten van zelfstandigen en van verhuurders). Sinds 2010 werkt de Deense belastingdienst met een nieuw systeem dat op basis van de gerenseigneerde gegevens de vermogenswinst uitrekent en gebruikt voor de aanslagberekening. Voor de meest belastingplichtigen wordt de aanslag direct zonder aangifte opgelegd. De Deense belastingdienst stuurt de voorlopige aanslag naar de belastingplichtigen toe die deze vervolgens zo nodig kunnen corrigeren door het doen van een aangifte.

8.2 Duitsland

Aantal belastingplichtigen bij wie bevrijdende bronbelasting wordt ingehouden
De Duitse fiscus beschikt niet over informatie met betrekking tot het aantal belastingplichtigen dat de bevrijdende bronheffing betaalt. De belasting wordt geheven door banken en kredietinstellingen en is in beginsel anoniem is.

Belastingheffing door binnenlandse banken en kredietinstellingen
Banken en kredietinstellingen zijn verplicht om de gegevens die zij in samenhang met de bevrijdende bronheffing in hun administratie hebben, digitaal door te geven aan een centrale instantie (*Bundeszentralamt für Steuern*, BZSt). Dit wordt niet rechtstreeks aan de individuele Belastingdienstkantoren gestuurd waar de klanten van de bank en kredietinstelling geregistreerd staan. De banken en kredietinstellingen zijn verantwoordelijk voor de juiste berekening van de bevrijdende bronheffing en de afdracht daarvan. De Duitse fiscus controleert dat door middel van boekenonderzoeken bij deze instellingen, niet bij de belastingplichtigen. Controle door de inspecteur die de belastingaanslag oplegt is niet mogelijk.

Duitsland kent geen renseignering door binnenlandse banken aan de fiscus. Er vindt alleen een informatie-overdracht door binnenlandse banken aan het BZSt plaats. Een rechtstreekse informatie-uitwisseling tussen buitenlandse banken en het BZSt bestaat niet. De inspecteur ontvangt dus geen informatie van derde partijen zoals banken en kredietinstellingen. De belastingplichtige ontvangt van de bank/kredietinstelling wel een bevestiging over de ontvangen inkomsten en de ingehouden en afgedragen belasting. De belastingplichtige heeft de mogelijkheid om de juistheid van de aftrek van de bevrijdende bronheffing door de Belastingdienst te laten controleren. Daarvoor dienen de vermogensinkomsten in de aangifte IB te worden opgenomen. Leidt dit niet tot een lagere IB over de vermogensinkomsten (individueel tarief dus toch niet gunstiger dan het forfaitaire tarief) dan wordt de IB over deze inkomsten ook niet verhoogd. Het blijft bij de bevrijdende bronheffing. In het geval dat de belastingplichtige het niet eens is met een door de Belastingdienst bevestigde berekening door zijn bank of kredietinstelling is, kan hij in bezwaar en beroep gaan.

Onroerende zaken
Inkomsten uit verhuur en uit vervreemding van onroerende zaken (geen bevrijdende bronheffing) dienen altijd door de belastingplichtige zelf in de IB aangifte te worden vermeld.

Met betrekking tot de vervreemding van onroerende zaken zijn notarissen verplicht deze transactie te melden aan de Belastingdienst. Of de gemelde transactie dan een vervreemding is die aan de belastingheffing is onderworpen, dient door de belastingplichtige zelf beoordeeld en in zijn aangifte verwerkt te worden.

Informatie van buitenlandse banken en kredietinstellingen
De Duitse belastingdienst ontvangt geen rechtstreekse informatie van buitenlandse financiële instellingen. Het is de verantwoordelijkheid van de belastingplichtige om de buitenlandse vermogensinkomsten in de IB aangifte aan te geven. Controle van deze aangifte op dat punt is door de inspecteur niet mogelijk.

Digitaal ontvangen informatie
Het BZSt mag de digitaal ontvangen informatie doorgeven aan de voor de sociale verzekering verantwoordelijke instanties (uitkeringsinstanties), voor zover de informatie wordt gebruikt ter controle van de inkomsten en het vermogen van uitkeringsgerechtigden. Hier bestaat een wederzijdse informatieplicht. Ook de uitkeringsinstanties geven data door aan het BZSt. Het BZSt is gerechtigd om deze data voor een geautomatiseerde afstemming te gebruiken en de uitkomsten daarvan weer te delen met de uitkeringsinstanties.

De vooringevulde aangifte (VIA)
Duitsland kent alleen een VIA voor inkomsten van werknemers en uitkeringen van de wettelijke pensioenverzekeringen en van ziektekostenverzekeringen, maar niet voor vermogensinkomsten. Voor zover deze inkomsten zijn onderworpen aan de bevrijdende bronheffing is dat ook niet nodig.

8.3 Nieuw-Zeeland

Nieuw-Zeeland kent 6,8 miljoen particuliere belastingplichtigen. Door het systeem van voorheffingen hoeven de meeste belastingplichtigen geen aangifte te doen. Hierdoor is niet bekend hoeveel particulieren belasting betalen over de inkomsten uit vermogen.

In Nieuw-Zeeland wordt een vooringevulde aangifte (VIA) verstrekt op verzoek van belastingplichtigen, die alleen inkomen uit arbeid, rente of dividend hebben. In deze VIA zijn alleen het loon en de loonheffing vooringevuld. De belastingplichtige dient deze zogenoemde 'personal tax summary' te controleren en aan te vullen.

Alleen inhoudingsplichtigen zijn verplicht informatie te verstrekken, elektronisch of op papier. Als gevolg hiervan krijgt de belastingdienst alleen informatie uit de voorheffingen binnen. Informatie verstrekt door de belastingplichtigen in de aangifte wordt gecontroleerd tijdens de behandeling van de aangifte. De Belastingdienst mag verkregen informatie alleen onder strenge voorwaarden delen met andere overheidsorganen. Buitenlandse financiële instellingen zijn verplicht om aangifte te doen van ingehouden bronheffing van ingezetenen en niet-ingezetenen. De informatie in deze aangifte wordt niet automatisch vergeleken met de informatie verstrekt door de betreffende belastingplichtige.

Verder wordt informatie alleen verzameld en gecontroleerd bij de behandeling van de aangifte.

8.4 Noorwegen

De Belastingdienst maakt gebruik van de vooringevulde aangifte (VIA) waarin de volgende informatie, verkregen van derden is ingevuld:

- Rente- deposito's ontvangen van banken in Noorwegen
- Rente- schulden bij banken/kredietinstellingen in Noorwegen
- Dividenden, winsten en waardeaanwas van Noorse en buitenlandse aan de beurs van Oslo genoteerde aandelen.
- Inkomen, dividenden, winsten, vermogenswaarde van beleggingsfondsen, en andere financiële producten gehouden bij een Noorse financiële instelling.
- Eigendommen in Noorwegen, onroerende zaken, auto's, caravans.

De Noorse wetgeving verplicht enkele instellingen informatie te verstrekken afhankelijk van de aard van de diensten of de relatie die ze hebben met de belastingplichtige. Bijvoorbeeld: Van banken en andere financiële instellingen, komt informatie over deposito's en leningen, van beleggingsinstellingen en de Noorse 'Registry of Securities'-informatie over financiële producten zoals effecten. Is de informatie van derden niet juist of onvolledig dan is het aan de belastingplichtige om de juiste informatie in zijn aangifte op te nemen. Noorwegen noemt dit 'the self-assessment principle'. Daarnaast wordt de informatie van derden regelmatig gecontroleerd door de Noorse fiscus.
Informatie verkregen van derden kan ook gebruikt worden door andere overheidsinstanties zoals sociale zekerheidsinstanties en wordt ook uitgewisseld op basis van internationale verdragen en overeenkomsten.

8.5 Verenigd Koninkrijk

Self Assessment Tax Returns
In het VK moeten belastingplichtigen een aangifte indienen (Self Assessment Tax return) voor de volgende vermogensinkomsten of vermogenswinsten (CGT):

- Indien een inkomen van GBP 2.500 of meer wordt ontvangen dat niet is onderworpen aan een bronheffing. Bijvoorbeeld huurinkomsten of inkomsten uit spaartegoeden of uit investeringen.
- Indien het inkomen uit spaartegoeden of investeringen GBP 10.000 of meer bedraagt.
- Indien verkoopwinst wordt behaald op aandelen, een tweede woning of andere vermogensbestandelen waarover CGT betaald moet worden.
- Indien dividenden worden ontvangen en de belastingplichtige in het hogere of het additionele tarief valt[23].

De Self Assessment Tax Return kan zowel elektronisch als op papier worden ingediend.

Met betrekking tot spaargelden ontvangt het VK elektronisch van de aanbieders van ISA (Individual Savings Accounts/spaarrekening), Junior SA (spaarrekening) en CTF (spaarrekening, Trust, voor kinderen) een ingevulde aangifte met daarin informatie over:

- De investeerder;
- De type rekening;
- De marktwaarde van de rekening;

[23] Zie voor de tariefschijven in het VK tabel 4.3

- Details met betrekking tot bepaalde transacties gedurende het jaar.

8.6 Verenigde Staten

De belastingplichtige is zelf verantwoordelijk voor de juistheid van de aangifte en beschikt als enige over de informatie over bepaalde onderdelen die in de aangifte moeten worden verwerkt. Boetes bij fouten en fraude zijn hoog.

Sinds 2012 bestaat er een algemene renseigneringsplicht voor fiscaal relevante transacties. Voor de bepaling van vermogenswinsten (capital gains) moet de tussenpersoon (broker) per transactie informatie geven aan de IRS (formulier 1099-B). Voor rente en andere reguliere inkomsten hoeft dat maar eens per jaar. Naar de klant, de belastingbetaler, mag de informatie samengevoegd worden (publication 1179). Veel tussenpersonen sturen hun klanten eens per jaar een samengesteld overzicht (composite return), met vermogenswinsten en met rente en dividend. Als dit in elektronische vorm gebeurt, kan de aangiftesoftware deze informatie gemakkelijk inlezen. De verplichting om elke transactie te rapporteren resulteert jaarlijks in een miljard formulieren bij een totaal van 150 miljoen aangiften.

Betreffende de verdeling van de aangiften over de verschillende soorten inkomen is uitgebreide informatie beschikbaar. Zie tabel 8.1. Hieruit blijkt onder meer dat in 30% van de aangiften rente wordt opgegeven en in 17% gekwalificeerd dividend. Netto vermogenswinst wordt aangegeven in 8% van de gevallen. De netto vermogenswinsten vormen met 5,5% het grootste aandeel in de grondslag buiten lonen en salarissen

Tabel 8.1: aantal aangiften en totaal aangiftebedrag van verschillende inkomenscategorieën, VS, 2013

		aantal aan-giften (mln.)	**Percentage van het totale aantal**	**bedrag (mld. USD)**	**Percen-tage van het totale inkomen**
Totaal inkomen		**146,9**	**100,0%**	**9.234**	**100,0%**
Lonen en salarissen		122,2	83,2%	6.475	70,1%
Belastbare rente		44,9	30,6%	101	1,1%
Vrijgestelde rente[a]		6,0	4,1%	68	0,7%
Normale dividenden		27,7	18,9%	215	2,3%
Gekwalificeerde dividenden[a]		25,5	17,4%	158	1,7%
Uitdeling van vermogenswinst,		3,5	2,4%	6	0,1%
Verkoop van vermogensbestanddelen,	Netto winst	11,5	7,9%	504	5,5%
	netto verlies	9,0	6,1%	21	0,2%
Verkoop van eigendommen anders dan vermogensbestanddelen	Netto winst	1,0	0,7%	26	0,3%
	netto verlies	1,2	0,8%	25	0,3%

[a] Niet opgenomen in het totale inkomen.

Bron: IRS, Statistics of Income Division, Publication 1304, July 2015

8.7 Zweden

Digitale aangifte
Zowel particuliere als zakelijke belastingplichtigen beschikken over een fiscale (digitale) rekening (*skattekonto*).[24] Deze fiscale rekening laat alle fiscale transacties zien inclusief de vooringevulde aangifte, de verrichte verrekeningen en betalingen. In Zweden ontvangen 7,5 miljoen personen een Vooringevulde aangifte, waarin ook inkomsten uit vermogen zijn opgenomen. In totaal beschikken 4,5 miljoen personen over inkomen uit vermogen.

Vooringevulde aangifte
Zweden maakt gebruik van een vooringevulde aangifte. Deze bevat informatie van derden over inkomen uit onder meer investeringsspaarrekeningen en investeringsfondsen zoals ontvangen rente, dividend, betaalde rente, winsten en verliezen bij verkoop van aandelen in het investeringsfonds. De vooringevulde aangifte bevat geen gegevens over de waarde/aanwas of over schulden of verliezen uit vermogen. De verkoop(kosten) van aandelen en dividenden e.d. moet de belastingplichtige zelf berekenen en invullen.

Informatie
Belastingplichtigen zijn verplicht om de informatie die nodig is voor een correcte vaststelling van de verschuldigde belasting zelf aan de Belastingdienst te verstrekken. De informatieverstrekking door belastingplichtigen vindt grotendeels digitaal plaats. 35% tot 40% van de informatie wordt nog op papier aangeleverd. Derden leveren de informatie steeds digitaal aan. Als er relevante informatie wordt verzwegen of indien significante delen van de informatie ontbreken, kan aan de belastingplichtige een boete opgelegd worden.

Daarnaast ontvangt de Belastingdienst elektronisch informatie van derden (financiële instellingen, werkgevers, pensioenuitvoerders, etc.) over betaalde en ontvangen rente, dividenden, verkochte aandelen en verkoop van andere financiële producten, verkoop van onroerende zaken en appartementsrechten. In de meeste gevallen bevat de informatie brutobedragen en geen informatie over vermogenswinsten of –verliezen.[25] De informatie die de Belastingdienst van derden op elektronische wijze ontvangt wordt gecontroleerd. Bovendien wordt die informatie gebruikt ten behoeve van hun eigen risk-based approach.

Informatie van derden over inkomsten uit vermogen wordt vooral gebruikt voor de belastingheffing. De van derden verkregen informatie wordt ook gebruikt door andere overheidsinstellingen voor statistieken en prognoses.

[24] Tax Statistical Yearbook of Sweden 2015.
[25] Wordt onder meer gebruikt voor de VIA.

9 Ontwijking

9.1 Denemarken

Ontwijking van heffing of inkomsten uit vermogen en vermogenswinsten komt voor in Denemarken. Om ontwijking te voorkomen worden financiële contracten, zoals investeringen in een collectief investeringsfonds zoals VCITS en derivaten, jaarlijks belast. De heffing vindt in beginsel dan niet plaats op basis van realisatie, maar daarvoor kan wel worden geopteerd.

De aangifte van bepaalde vermogensinkomsten kan vooral worden ontgaan als gevolg van een gebrek aan informatie van derden. Dit geldt bijvoorbeeld voor huurinkomsten, rente op privéleningen en winsten en opbrengsten van niet-beursgenoteerde aandelen, inkomsten van financiële activa die aangehouden worden bij een buitenlandse bank.

De introductie in 2010 van een nieuw automatiseringssysteem, dat de vermogenswinsten op aandelen automatisch berekent, heeft bijgedragen aan het verlagen van de tax gap voor vermogenswinsten op aandelen. Het is echter nog steeds mogelijk om belasting te ontwijken ter zake van vermogenswinsten op aandelen die gekocht zijn vóór 2010 op buitenlandse deposito's, omdat de belastingdienst hierover bijna geen informatie heeft. De komende jaren wordt voor het berekenen van de winsten op obligaties verder geïnvesteerd in automatisering.

9.2 Duitsland

De mogelijkheden voor belastingplichtigen om de belastingheffing over inkomsten uit vermogen en vermogenswinsten te ontwijken, uit te stellen of te verminderen zijn door de bevrijdende bronheffing en de verplichtingen van banken en kredietinstellingen, behoorlijk ingeperkt. Ontwijking is voor deze inkomsten nauwelijks meer mogelijk.

Producten waarmee beleggers belastingheffing kunnen uitstellen of ontwijken worden nauwelijks aangeboden omdat alle inkomsten uit beleggingen van financieel vermogen gelijk worden behandeld en omdat banken aansprakelijk kunnen worden gesteld voor de juistheid van de ingehouden en afgedragen bevrijdende bronheffing.

Met betrekking tot inkomsten uit verhuur van onroerende zaken wordt overwogen om de controlemogelijkheden te versterken. Daarbij wordt ook gedacht aan een database met gegevens over onroerende zaken.

Het Duitse fiscale recht kent strafrechtelijke sancties bij belastingontduiking, die vergelijkbaar zijn met de Nederlandse regels. Daarnaast bestaan ook geldboetes voor minder zware overtredingen op fiscaal gebied. Verder bestaat er een antimisbruikbepaling op basis waarvan de fiscus door fiscaal ingegeven constructies heen kan kijken.

9.3 Nieuw-Zeeland

In Nieuw-Zeeland wordt ontwijking geconstateerd op de volgende punten:

- Het presenteren van reguliere kapitaalinkomsten als vermogenswinst. Nieuw-Zeeland belast vermogenswinsten in principe niet;

- Splitsen van inkomen tussen partners, zodat de kapitaalinkomsten bij de minstverdienende partner worden belast. Hierdoor worden zij tegen een lager tarief belast;
- Het ontwikkelen van investeringsproducten met lage belastingtarieven. Bij voorbeeld het presenteren van deposito's als aandelen in een beleggingsfonds (PIE), hetgeen overigens is toegestaan;
- Constructies met buitenlandse investeringen;
- Werknemersaandelen die zo gestructureerd worden dat de opbrengst lager wordt belast dan directe betalingen. Hiertegen wordt wetgeving voorbereid;
- Particulieren die een BV oprichten (het VPB-tarief is 28%). Dit wordt tegengegaan als zij maar één opdrachtgever hebben. Anders levert het alleen een tijdsvoordeel op omdat uitdelingen uit de onderneming belast zijn (onder aftrek van de betaalde VPB);
- In het algemeen is het op de markt aanbieden van massale ontwijkingsconstructies[26] beëindigd dankzij een bredere toepassing van anti-misbruik bepalingen.

Nieuw-Zeeland heeft een algemene antimisbruikbepaling (GAAR). Sinds een gerechtelijke uitspraak in 2008 is deze bepaling effectief en wordt het breed toegepast. De bepaling heeft betrekking op constructies als:

- Belastingontwijking of –vermindering een meer dan incidentele doelstelling[27] van de constructie is.
- het gebruik van de belastingwetten buiten het doel van de wetgeving[28] ligt.

9.4 Noorwegen

In Noorwegen is tax planning met betrekking tot inkomsten uit vermogen niet gebruikelijk, vooral omdat de fiscus van derden informatie ontvangt over de meeste financiële activa. Er zijn situaties waarin inkomsten uit arbeid worden omgezet naar inkomsten uit vermogen zoals bij 'earn out' regelingen, maar dit wordt in Noorwegen niet gezien als een ontwijking. Uitstel van belastingheffing door bij waardestijgingen verkoop van bezittingen uit te stellen, lijkt niet plaats te vinden bij particulieren, aangezien uit statistieken blijkt dat de ratio tussen aankoop en verkoop stabiel is. Deze hangt dus niet af van koersbewegingen.

Wel worden houdstermaatschappijen opgericht om vrijstellingen op inkomsten en winsten op aandelen te kunnen benutten. In sommige gevallen stellen belastingplichtigen dat ze in een ander verdragsland wonen om belastingheffing over inkomen uit vermogen te voorkomen.
Het aanbod van producten met het doel belasting te ontwijken is beperkt. Er zijn enkele levensverzekeringsproducten die gebruik maken van het feit dat winsten op de beleggingsportefeuille van die producten pas belast worden als zij tot uitkering zijn gekomen.

Noorwegen heeft geen algemene of specifieke ontwijkingwetgeving. Om procedures te voorkomen kan voorafgaand aan een transactie om een bindende overeenkomst worden verzocht. Ook is vaste rechtspraak ontwikkeld over misbruiksituaties.
Om een verschuiving van inkomen uit arbeid naar inkomen uit vermogen tegen te gaan is per 1 januari 2016 nieuwe wetgeving in werking getreden die bepaalt dat voor de heffing van dividenden de grondslag moet worden vermenigvuldigd met de factor 1,15, waardoor het tariefverschil met kapitaalinkomen kleiner wordt.

[26] 'mass marketed tax avoidance schemes'
[27] 'more than merely incidental purpose'
[28] 'outside Parliament's contemplation'

9.5 Oostenrijk

Ontwijking vindt plaats door inkomsten uit vermogen die in het buitenland worden behaald, niet aan te geven in de binnenlandse IB-aangifte. In binnenlandse situaties is ontwijking van belastingheffing op rente-inkomsten niet mogelijk, omdat de banken inhoudingsplichtig zijn.

Oostenrijk kent een wettelijke antimisbruikbepaling op basis waarvan constructies die misbruik maken van civielrechtelijke vormen en regels met het doel om belastingheffing te voorkomen, door de inspecteur niet gevolgd hoeven te worden. Er is nauwelijks jurisprudentie beschikbaar over ontwijking, omdat er (nog) niet veel procedures zijn gevoerd.

9.6 Verenigd Koninkrijk

Het VK kent sinds 17 juli 2013 een algemene antimisbruikbepaling, the *General anti-abuse rule* (GAAR).

9.7 Verenigde Staten

Ontwijking vindt bijvoorbeeld plaats door inkomsten uit arbeid om te vormen tot lager belaste inkomsten uit vermogen. Ook proberen particulieren de belastbare vermogenswinst te drukken door verkrijgingsprijzen hoger vast te stellen. Het systeem geeft een prikkel om vermogenswinst niet te realiseren of de realisatie uit te stellen en vermogensverliezen onmiddellijk te realiseren. Daarom zijn ook verliezen bij een 'wash sale' (met verlies verkopen en terugkopen van aandelen binnen 30 dagen voor of na de verkoop) niet aftrekbaar. Deze vormen van grensverkenning leiden tot uitzondering op uitzondering in de fiscale regels en tot inzet op handhaving en toezicht. Uit intern onderzoek blijkt dat de naleving beter is bij aangifteposten waarbij de IRS over contra-informatie beschikt.
Het Amerikaanse systeem kent de van de reguliere inkomstenbelasting losstaande *'Alternative minimum tax'* (AMT), een aanvullende inkomstenbelasting voor bepaalde entiteiten, trusts en bepaalde particulieren, met bepaalde privileges. Deze belasting grijpt aan bij een hoger inkomen dan de reguliere inkomstenbelasting.

9.8 Zweden

In Zweden vindt belastingontwijking plaats door inkomsten uit arbeid (ten onrechte) te presenteren als inkomen uit vermogen met het doel de effectieve belastingdruk te verlagen. Voor de ontwijking van belastingheffing wordt bijvoorbeeld gebruik gemaakt van een buitenlandse rekening. Belastingplichtigen stellen verkoop van aandelen uit, omdat ze dan geconfronteerd worden met hoge belastingen op de substantiële vermogenswinsten.

Zweden beschikt over anti-ontwijkingswetgeving (*Skatteflyktslagen*). Bepaalde constructies kunnen worden genegeerd voor zover sprake is van een substantieel, fiscaal voordeel. De meeste geschillen hierover worden afgehandeld in overleg met de belastingplichtige. Dan is rechterlijke tussenkomst niet noodzakelijk. Het aantal juridische procedures is dan ook niet significant.

10 Opbrengsten en uitvoeringskosten

10.1 Duitsland

De opbrengst van de bevrijdende bronheffing op vermogensinkomsten was in 2015 EUR 8 miljard. In verband met de lagere rente zou dat bedrag de komende jaren iets lager kunnen uitvallen.
Er zijn geen gegevens beschikbaar over de administratieve lasten voor de belastingplichtigen en voor de inhoudingsplichtigen (banken en kredietinstellingen).

Inherent aan het systeem van de bevrijdende bronheffing is dat deze nauwelijks kosten voor de belastingplichtigen en de fiscus met zich brengt.

De verhouding tussen administratieve lasten en uitvoeringskosten enerzijds en opbrengst anderzijds is bij inkomsten uit de verhuur van onroerende zaken, naar verwachting duidelijk ongunstiger dan bij financieel vermogen. De inkomsten moeten door de belastingplichtigen zelf worden opgegeven en in de meeste gevallen zijn deze inkomsten gering, waardoor daar verhoudingsgewijs hogere (uitvoerings-) kosten en administratieve lasten tegenover staan.
In totaal zijn er op dit moment circa 100.000 fte's werkzaam bij de Duitse Belastingdienst. Daarvan zijn circa 32.500 fte's werkzaam in de aanslagoplegging aan particuliere belastingplichtigen.

Naar schatting wordt maximaal een kwart van de werktijd besteed aan de inkomsten uit vermogen en derivaten, alsmede de inkomsten uit verhuur. Onderzoek en onderbouwde data zijn echter niet beschikbaar.

De kosten van de introductie van het bestaande stelsel en de lopende uitvoeringskosten voor de Duitse belastingautoriteiten zijn niet bekend. Dit hangt vooral samen met het feit dat de bevrijdende bronheffing wordt afgedragen aan de deelstaten.[29] Op nationaal niveau is deze informatie niet beschikbaar.

10.2 Oostenrijk

De opbrengsten van de bronbelasting op inkomen uit vermogen bedroegen in 2013 EUR 2,58 miljard en 2014 EUR 2,77 miljard (0,8% BBP).

De budgettaire opbrengsten van de belasting op verhuur, vervreemding van onroerende zaken in privé, incidentele verhuur van roerende zaken en speculatieve transacties kunnen niet separaat worden aangegeven.

29 Het federaal systeem in Duitsland houdt in dat de deelstaten soeverein zijn met betrekking tot de invordering van bepaalde belastingen. Hier valt ook de Abgeltungsteuer onder.